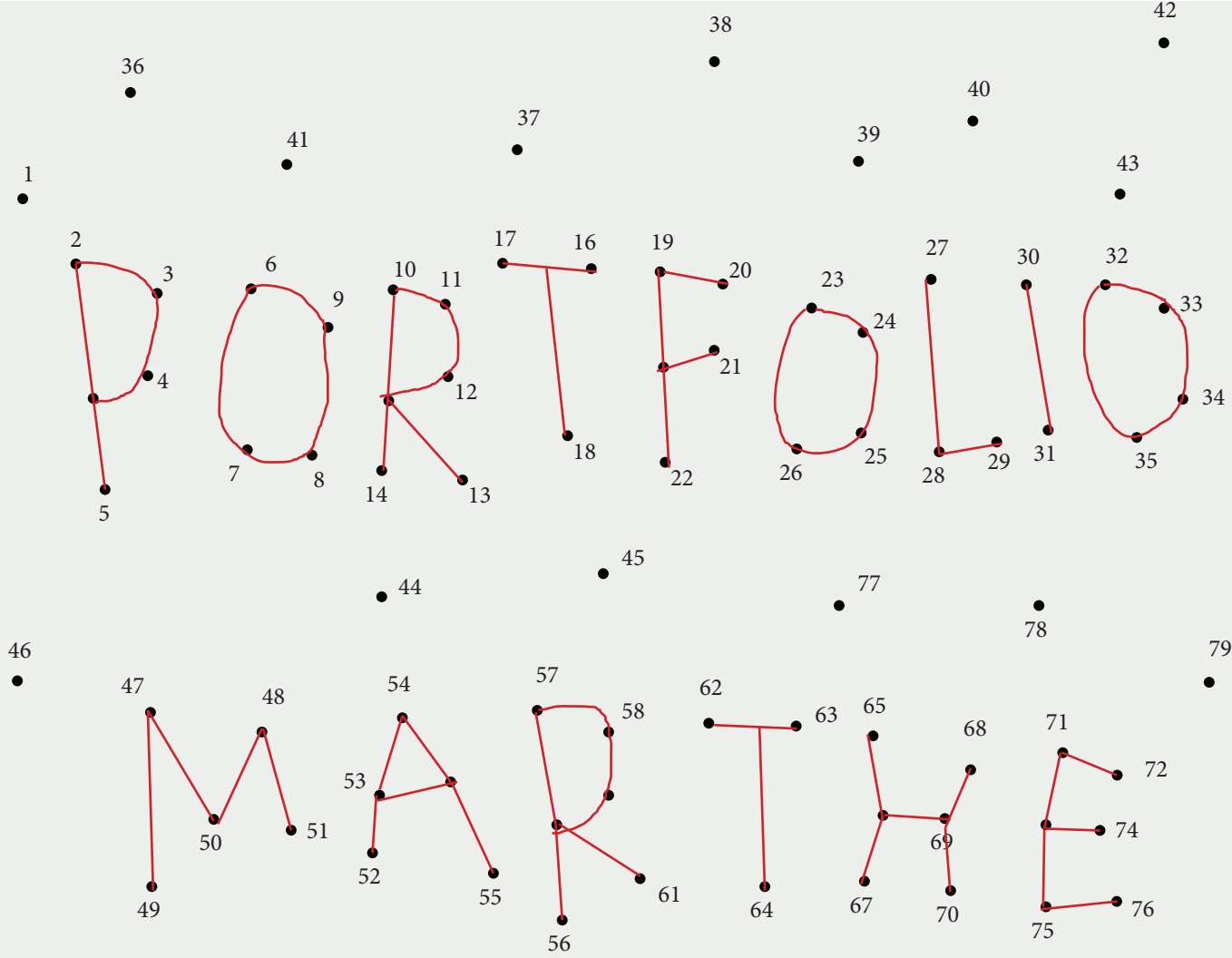

CONTENTS

4

ART JOURNEY

6

ARTWORKS AND POEMS

- The table of the sun*
- Shadows in a light of flowers*
- Collapsed in a green world*
- meme treesje*
- Childish happy*
- How i see myself*
- Hannah*
- The table of the sun*
- An organic form in a non colorful world*
- Who is throwing?*
- The background changes your thoughts*
- How color acts*
- Marie Antoinette dancing*
- Willem Elsschot playing with his bread*
- What is joy?*
- The colorful tribe*
- De schaatserkes*
- Paul & Miet*
- Ons Sjoeki*
- The walk of an artist*
- De wijnpluk*
- La memoire de Marthe*
- Koekoek*
- Le vent jaune*
- De varende luchtballonnen*
- De praline zoekers*

57

A FINAL WORD

I am Marthe Sansen, a 21-year-old artist working under the artistic name M.ART.HE. I give shape to my colourful view of the world. I want to take you into my vision, into my art, into my thoughts so that afterwards you can completely disappear into my art and immerse yourself in the stories that take place in them.

As a child, it was the colours in paintings that fascinated me. They danced in my head and filled my childhood thoughts. Art was in me and I wanted to be art. When I was 10, I was apprenticed to an artist. I have been painting away ever since. Here, I not only learnt the technical skills of painting, such as mixing colours and creating shadows, but was also given the space to develop my own style. This early guidance and freedom to find my own way shaped me into the artist I am today. Over the years, I continued to experiment with colour and form, drawing inspiration from both classical and contemporary artists. This journey of discovery led to a personal style characterised by exuberant colour combinations and surrealistic elements.

An important milestone in my career occurred in 2023, when my painting 'The Colorful Tribe' was selected for the national exhibition of the Royal Museum of Fine Arts Antwerp (KMSKA). This work was exhibited at the museum from 22 December 2023 to 22 January 2024. This achievement gave my work visibility and confirmed my ambition to make a meaningful contribution to the contemporary art world.

THE TABLE OF THE SUN
2014

Krijt, ruw
& een hoop bloemen voor mij.

De eerste dag dat kleur op papier verschijnt.
Gelach in uw oren,
& het besef dat schaduwen ook op 't canvas horen,
omdat de zon ze daar laat zijn.

Ge zijt nog kind.
Ge ziet de kleur,
ademde het in,
zoals een kind dat doet.

Niets kan de kleuren verstoren.

*Chalk, raw
& a whole bunch of flowers for me.*

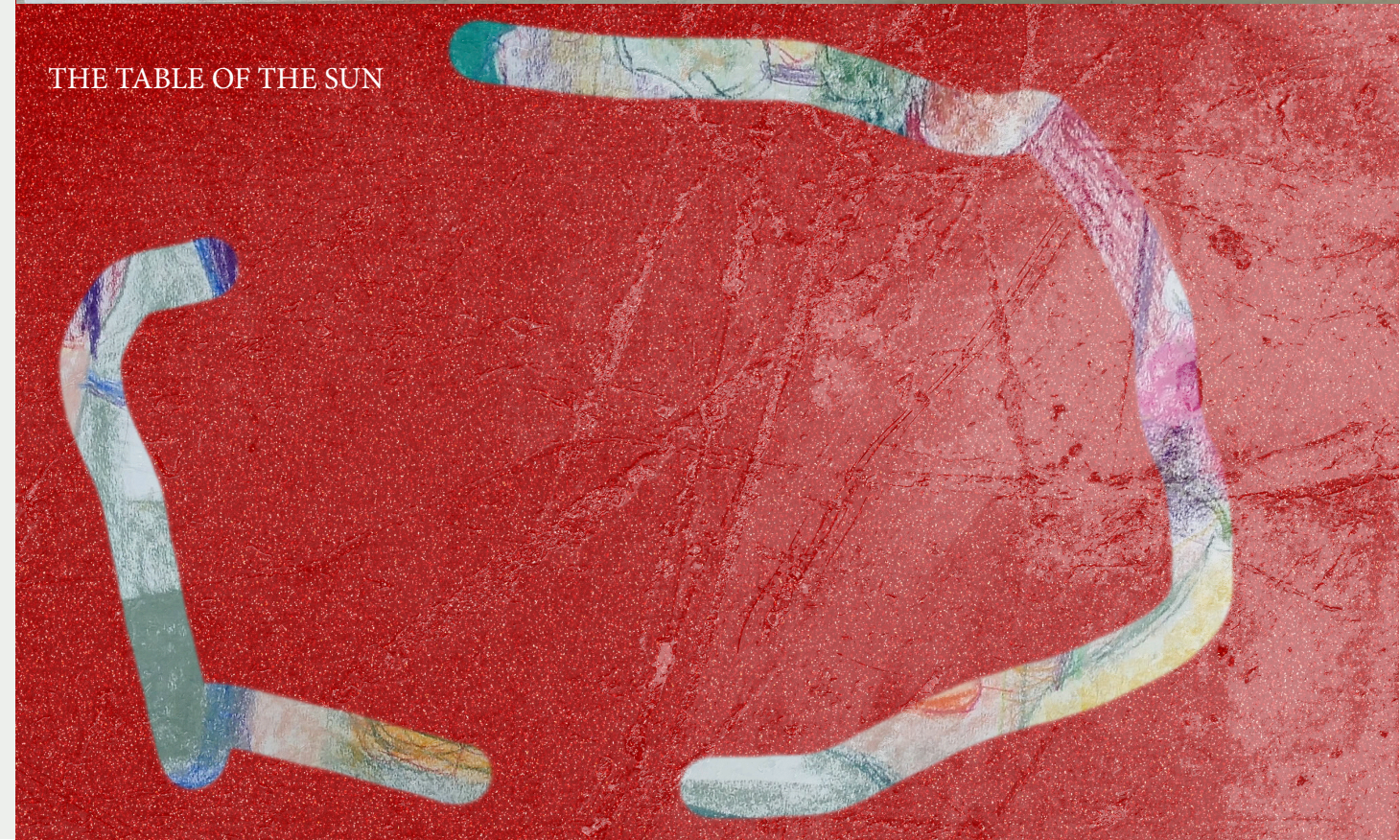
*The first day that colour appears on paper.
Laughter in your ears,
& the realisation that shadows belong on canvas too,
because the sun is what makes them there.*

*You are still a child.
You see the colour,
breathe it in,
the way a child does.*

Nothing can disturb the colours.

THE TABLE OF THE SUN

*SHADOWS IN A LIGHT
OF FLOWERS*
2015

Die schaduwen blijven u boeien.
De kromme lijnen,
de vormen van de vaas — organisch, speels,
bijna onwerkelijk.

Zoals t leven,
kleur vertaald naar iets ongrijpbaars.
Niets zit gevangen.

Hoe opgesloten de bloemen lijken,
de schaduwen breken t' open,
spelen licht binnen,
laten ruimte ademen

*Those shadows keep you intrigued,
the crooked lines,
the shapes of the vase — organic, playful,
almost unreal.*

*Just like life,
colour translated into something intangible.
Nothing is confined.*

*How enclosed the flowers may seem,
the shadows break them open,
let the light in,
let the space breathe.*

*COLLAPSED IN A GREEN
WORLD*
2016

T' paard omgeven door groen, bomen,
schaduwen, verstoep, op missie.
Ge las veel,
want ge kon dingen zien.
Nieuwe dingen
die ge niet op straat zag, in t stad.

Ge kon u daarin verdiepen,
het u eigen maken,
omarmen.
Dus dat paard had zijn eigen weg.
T liep misschien zelfs weg
van de normale wereld,
want binnen de lijnen kleuren deden we niet graag.

Ge waart anders.

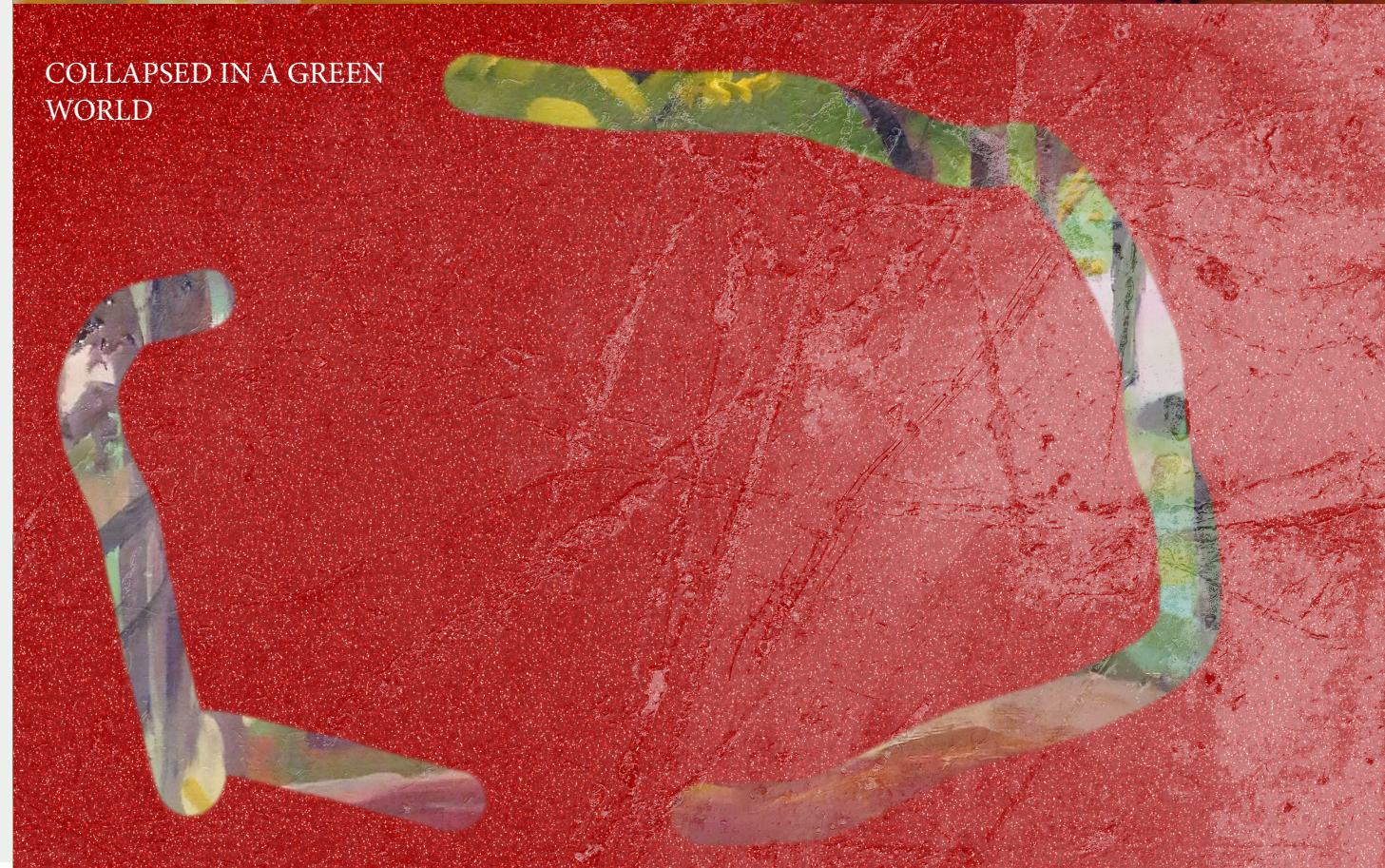
*Surrounded by green, trees,
shadows, hidden, on a mission.
You could see things,
because you knew how to look.
New things
that you had never seen on the streets, in the city.*

*You could lose yourself in them,
make them your own,
embrace them.
So that horse had a path of its own.
Perhaps it strayed far
from the ordinary world,
because within the lines,
they did not like to colour inside them.*

You were different.

COLLAPSED IN A GREEN
WORLD

MEME TREESJE
2016

Ons mémé:
kasten vol servies, foto's en antiek.
Haar helderblauwe ogen samengeknepen
van het lachen, verhalen vertellen
zoals het antiek dat deed.

Deze spullen, stuk voor stuk,
uitgekozen door Peter Rik.
Van ver haalde hij ze;
detail was alles. Dat snap ik.
Ik kan me ook verliezen in details,
want elk stuk vertelt zijn verhaal.
Het is een verhaal,
een kleur die wil stralen.

Mémé werd elke ochtend met dit werk wakker.
Nu blijft het een kleur die haar schoonheid weer-
spiegelt, mijn ogen laten stralen
bij de gedachte aan deze geweldige vrouw.

Our mémé:

*A box full of memories, photos and antiques.
Her bright blue eyes narrowed
from laughter, telling stories
just like the antique does.*

*These spoils, piece by piece,
collected by Uncle Rik.
He brought them back from afar;
every detail mattered. That's what fascinates me.
I can lose myself in all those details,
because every piece tells its own story.
It is a story,
a colour that wants to shine.*

*Every morning, Mémé woke up with this work.
Now it remains a colour that continues to reflect her
beauty,
making my eyes light up
at the thought of this wonderful woman.*

MEME TREESJE

CHILDISH HAPPY
2016

Uw neefje kwam eraan, Arnaud.
Ge waart enorm fier.
Op 20 november danste ge
en schreeuwde van blijdschap,
de vreugde gewoon niet te stoppen.

Een klein bolleke, met ondeugende ogen,
uw fantasie nam de leiding.
Kleur, plezier, bloemen —
de wereld om je heen kwam tot leven.

Een echt feest, gelach
vulde de lucht,
elke beweging een viering
van de spontane momenten.

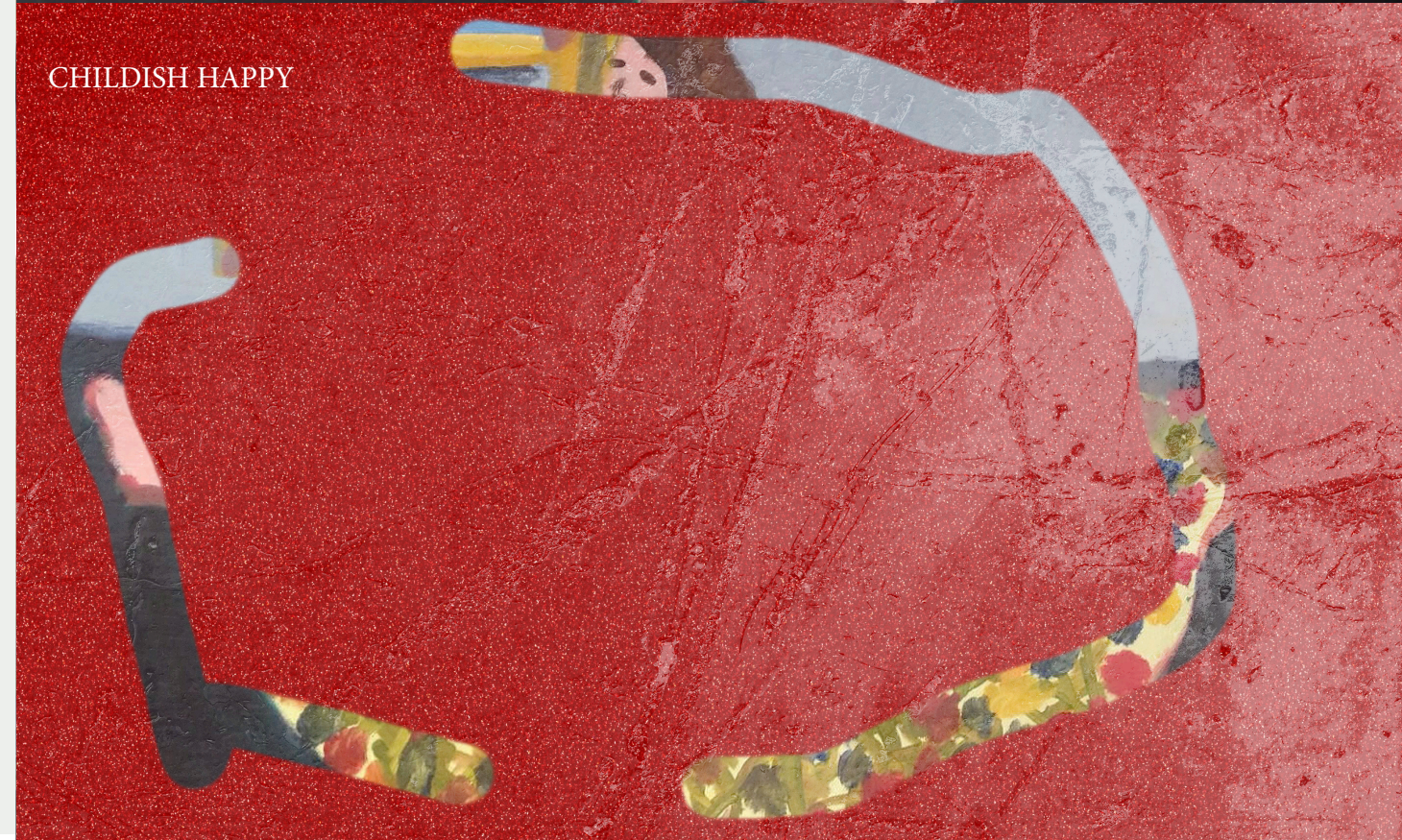
*Our nephew arrived, Arnoud.
You made our world so much brighter.
On the 20th of November, you danced
and shouted with joy,
your happiness refusing to stop.*

*A little rascal, with mischievous eyes,
your imagination showing the way.
Colour, joy, flowers —
the world around you came alive.*

*A true celebration, laughter
filled the air,
every movement a celebration
of spontaneous moments.*

CHILDISH HAPPY

HOW I SEE MYSELF
2016

Wie zijt ge, als ge nog zo jong zijt?
Ruw, ongepolijst.
Scherpe lijnen die proberen mij te vangen,
maar ben ik dat echt?

Ik leek ouder,
misschien was ik dat vanbinnen ook.
't Weerspiegelde iets van mij,
mijn persoonlijkheid,
zoals een vage schaduw.

Maar toch, '
t was wel echt mij.

*Who are you, when you are still so young?
Raw, unpolished.
Sharp lines trying to capture me,
but am I really that?*

*I looked older,
perhaps I was that way inside too.
A mirrored image of me,
my personality,
like a distant shadow.*

*And yet,
it was truly me.*

HANNAH
2016

Mensen natekenen.
't Is geweldig
om die lijnen te volgen,
elke beweging is magisch.

Ik zag dat direct,
zie dat direct,
hoe het erop moet staan.

Er zit een uitdaging in,
want ge moet tonen wat ge kunt.
Kunt ge iemand vastleggen,
in al zijn details?

Dit is Hannah.

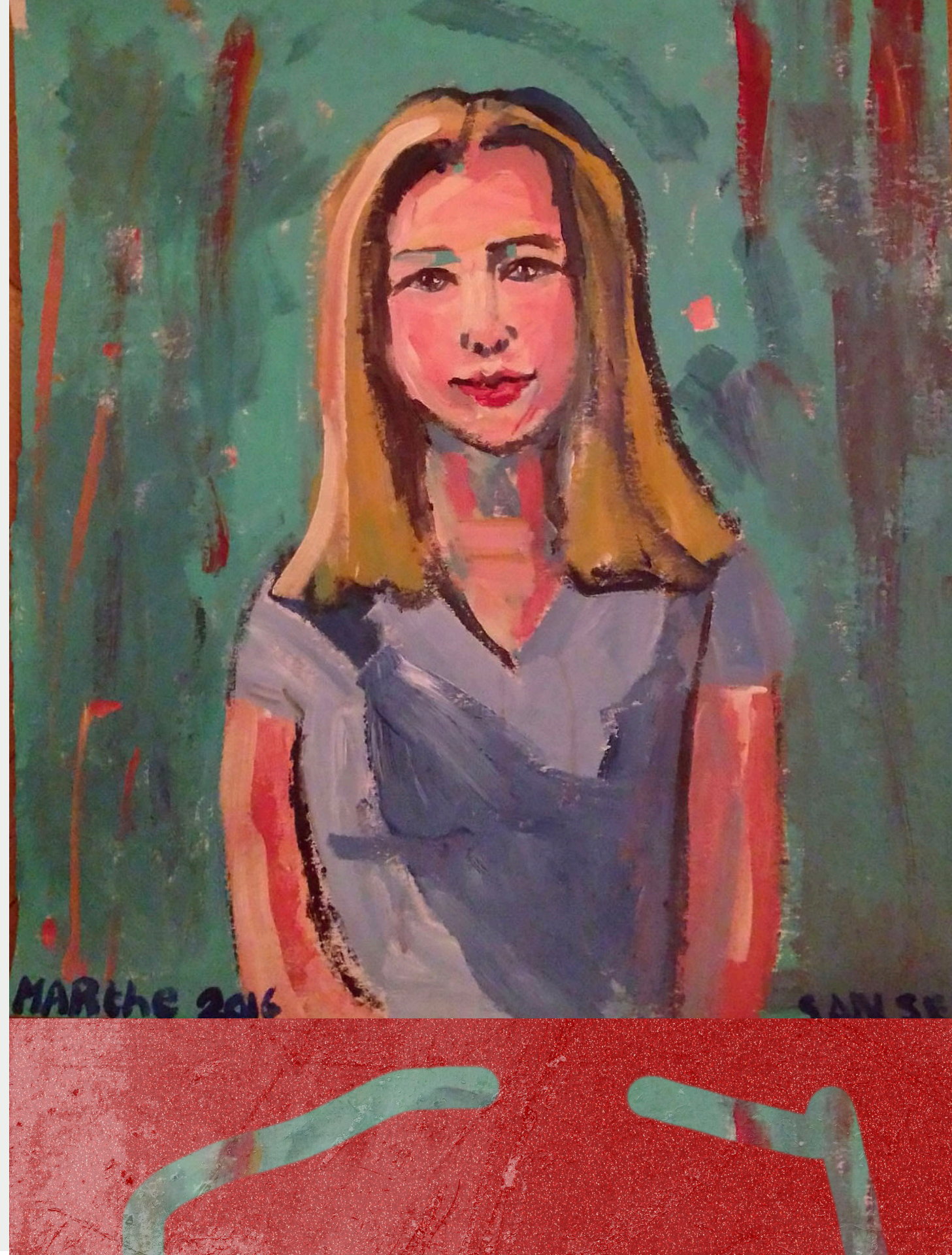
Drawing people.

*It's wonderful
to follow the lines,
every movement is magical.*

*I saw it directly,
I saw it clearly,
how it should look on the page.*

*There is a challenge in it,
because you have to show what you can do.
Can you capture someone,
in all their details?*

This is Hannah.

*AN ORGANIC FORM IN A
NON COLORFUL WORLD
2016*

Zijn organische vormen vrij
in een ietwat kleurloze wereld?
Is men vrij?
Of zitten we altijd gevangen
tussen de muren van
de maatschappij?

Opgesloten,
slechts enkelenn zien het licht
in kleuren,
maar ook zij wachten,
zien de bladeren van de bomen
vallen.

Dat was toen het leven,
uit het raam staren
tot ge naar huis mocht.

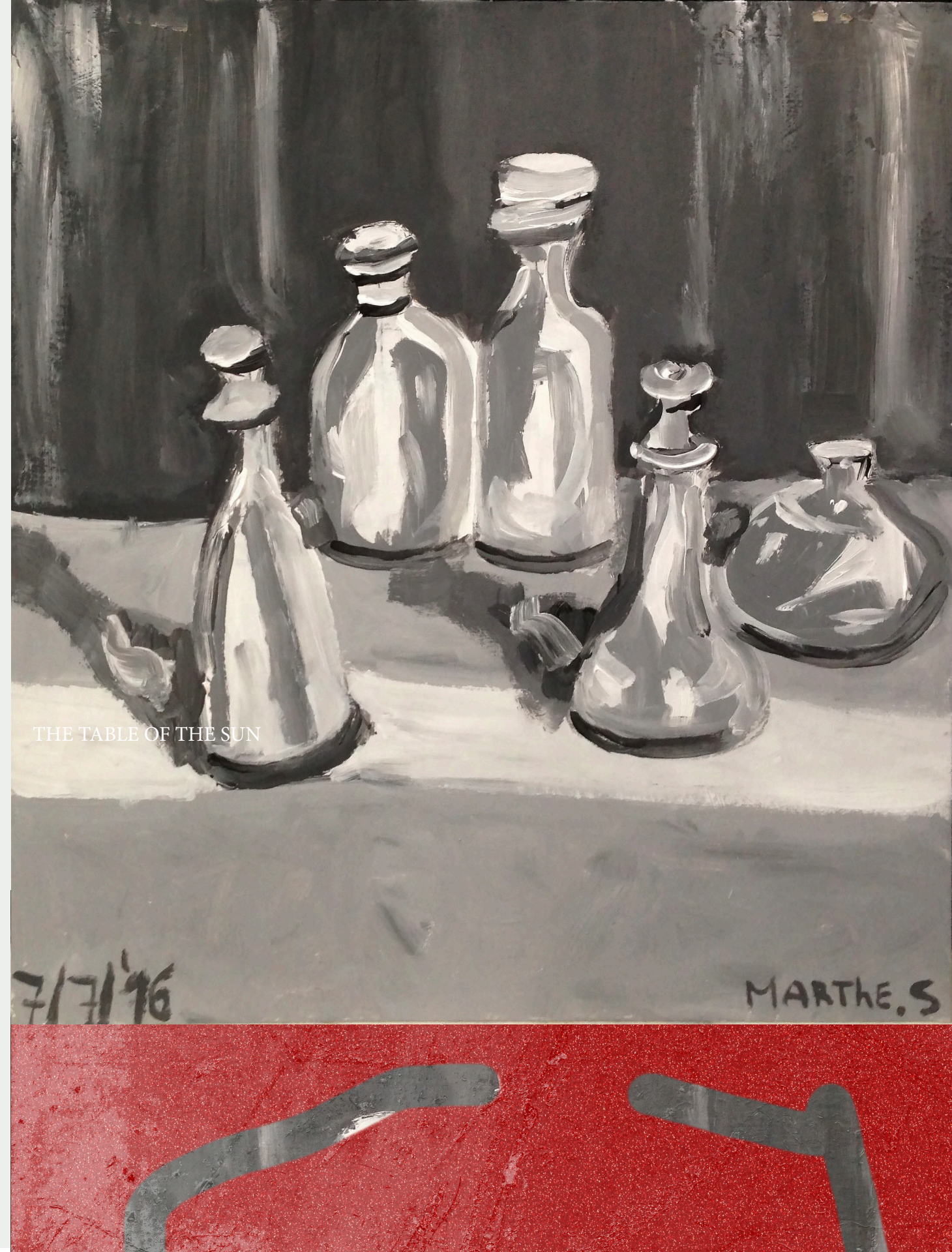
Waar vond ge toen nog kleur?

*Are their organic forms free
in a somewhat colourless world?
Are people free?
Or are we always trapped
between the walls
of society?*

*Confined,
only a few see the light
in colours,
but they too wait,
watching the leaves
fall from the trees.*

*That was life then,
staring out the window
until you were allowed to go home.*

Where could you still find colour?

HOW BLUE CAN CHANGE
2016

Blauw omringt de toren,
het voedt haar,

omgeeft de wereld en verandert alles.
Ge kunt blauw op zoveel manieren zien,
maar nooit vastgrijpen.
t' Is buiten ons bereik,
en toch is het onze belangrijkste kleur.

Ongrijpbaar, glinsterend,
onfeilbaar, altijd aanwezig in verhalen en mythes.
Ik wil mee met het blauw,
de lucht vullen,
de wereld door blauw ontdekken.

*Blue surrounds the towers,
it feeds them,*

*surrounds the world and changes everything.
You can see blue in so many ways,
but never quite grasp it.
It is beyond reach,
and yet it is our most important colour.*

*Impalpable, shimmering,
ungraspable, always present in stories and myths.
I want to go with the blue,
fill my lungs with air,
discover the world through blue.*

AN ORGANIC FORM IN A
NON COLORFUL WORLD

WHO IS THROWING?
2016

Wie gooit?
Wie gooit het leven,
wie leeft het leven,
wie is het leven?

Wanneer kunt ge over die golven dansen,
lachen en huilen
op hetzelfde moment?

Ge zijt kleur, zoals kunst. '
t Is die momenten dat ge koesterde, dat ge bewaakte,
en waar ge u in kon opleven.

Maar het schilderen daarvan,
dat bleef het meest magische.

*Who goes?
Who lives life,
who experiences life,
who is life?*

*When can you dance upon those waves,
laugh and cry
in the moment itself?*

*You are colour, like art.
It is the moment you cherished, that you guarded,
and where you could truly live.*

*But painting it,
that remained the most magical part.*

WHO IS THROWING

*THE BACKGROUND
CHANGES YOUR
THOUGHTS
2017*

Ik had nu deze kleren aan,
kijkt ge dan anders naar mij?
't Zegt iets over mij,
maar een artiest kijkt anders.

Teveel naar de bomen,
het groen,
de mensen,
het leven.

Een uniform?
Nee, ik kan daar niet in mee.
Ik loop niet in de pas.

Ik dans doorheen het leven,
soms vallend,
soms zwevend.

*I had these clothes on,
would you look at me differently?
It says something about me,
but an artist sees things differently.*

*Looking too much at the trees,
the green,
the people,
life.*

*A uniform?
No, I cannot go along with that.
I do not walk in step.*

*I walk through life,
sometimes falling,
sometimes floating.*

HOW COLOR ACTS
2019

Geel,
de wereld is ook geel.

Het geel van Monet,
van plezier,
van vreugde,
van bloemen in volle bloei.
En de mensen moesten bewegen, elke stap,
elke draai,
zodat ge hun beweging
kon vangen,
ze kon volgen,
tot ze voor eeuwig op het doek stonden.

Gekheid,
ja, dat wilde ge laten ontstaan.
We zijn allemaal een beetje gek,
of toch diegenen
die het durven te zeggen.

*Yellow,
the world is yellow too.*

*The yellow of Monet,
of pleasure,
of joy,
of flowers in full bloom.
And the people had to move, every step,
every turn,
so that their movement
could be captured,
could be followed,
until they stood forever on the canvas.*

*Naughtiness,
yes, that was what we let emerge.
We are all a little crazy,
or at least daredevils
who dare to say it.*

MARIE ANTOINETTE
DANCING
2021

In een jaar waarin kleur zich moeilijk verplaatste,
kon ik me optrekken aan kunst,
aan verhalen die in de lucht hingen,
aan mythen die ons inspireerden.

Marie Antoinette, zo voelde ik me,
verstrikt in t zwart
Ja, waar je uit kon dansen, dacht ik,
de muziek van vrijheid klonk in mijn hoofd.

Ik heb me eruit gedanst,
met elke stap een stukje van die gevangenis gebro-
ken;
had zij dat maar ook geprobeerd,
in plaats van zich te laten temmen door de pracht.

Maar hier danst ze toch,
met een flair die de ruimte vult,
omdat ze, ondanks alles, die kleur kan verspreiden,
een explosie van leven te midden van de beperkin-
gen, haar spirit een ode aan de vrijheid,

Een herinnering aan wat het betekent om echt te
leven.

*In a year when colour struggled to move,
I could escape into art,
into stories that lingered in the air,
into myths that inspired us.*

*Marie Antoinette, that is how I felt,
entangled in black.
Yes, where you could dance, I thought,
the music of freedom ringing in my head.*

*I thought about her,
with every step a piece of that prison breaking free;
had she tried to do the same,
instead of letting herself be silenced by splendour?*

*But here she dances still,
with a flair that fills the space,
because she can spread colour despite it all,
an explosion of life amidst the limitations,*

*WILLEM ELSSCHOT
PLAYING WITH HIS
BREAD
2021*

Je ging de biografie af van Willem Elsschot,
niet zomaar, maar omdat het je gevraagd werd.

Toch voelde je de inspiratie van zijn leven,
van mensen die een goede stap in de wereld hadden
gezet en echt hadden geleefd.

Zijn voetafdruk stond nog hier,
en nu ook hier,
een teken van creativiteit en doorzettingsvermogen,
een herinnering aan wat het betekent
om te schrijven en je verhaal te delen.

*You read the biography of Willem Elsschot,
not simply because you wanted to,
but because you were asked to.*

*Yet you felt inspired by his life,
by people who had made a meaningful mark on the
world and had truly lived.*

*His footprint was still here,
and now here too,
a testament to creativity and perseverance,
a reminder of what it means
to write and share your story.*

WHAT IS JOY?
2021

Wat zegt ze? Wie hoort ze?
Haar corgi's?
Alleen, de natuur buiten —
is dat leven?
Ja. Misschien wel,
maar slechts voor een bepaalde duur.
Men is niet gemaakt om binnen te leven; wij zijn
mensen,
spotters van het leven.
We zien de wereld om ons heen,
ervaren de kunsten die het leven ons biedt. Soms
vallen we, soms niet, maar dat is het spel waarin we
ons verdiepen, waar we leren wat het betekent om
mens te zijn, met al onze kleuren en imperfecties.

In die momenten van vallen en opstaan, vinden we
de echte schoonheid van het leven.

*What does she say? Who does she hear?
Her curiosity?*

*Only nature outside —
is that life?*

*Yes. Maybe,
but only for a certain amount of time.
We are not made to live within; we are people,
spectators of life.*

*We watch the world around us,
experience the wonders that life offers us. Sometimes
we fall, sometimes we don't, but that is the game in
which we immerse ourselves, where we learn what it
means to be human, with all our colours and imper-
fections.*

*In those moments of falling and rising, we find
the true beauty of life.*

*THE COLORFUL TRIBE
- THE NATIONAL EXPO
IN KMSKA
2023*

De wereld waarin we leven is gek,
maar toch even gek als vroeger?

Zag Rubens dan de grappige vormen van de mensen
niet? Misschien hielden ze zich te hard bezig
met het perfect weergeven van de verhalen,
terwijl wij deze zelf creëren.
Wij zijn het verhaal, dus lach.

De colorful tribe stond op de 16de plaats als winnaar
bij de nationale expo; 491 mensen stemden me het
museum in. En daar, te midden van kunst en kleur,
voelde ik de vreugde van erkenning, de blijdschap
om te weten dat mijn visie werd gedeeld en gevierd.
In die momenten, omarmde ik het leven en zijn
pracht, met een glimlach die net zo kleurrijk was als
de kunst die ons verbindt.

*The world we live in is strange,
but perhaps just as strange as it was before?*

*Did Rubens not see the funny shapes of people?
Perhaps they were too busy
perfecting the stories,
while we create them ourselves.
We are the story, so we laugh.*

*The Colorful Tribe came 16th in the national expo,
with 491 people voting for it at the museum.
There, among art and colour,
I felt the joy of recognition, the happiness
of knowing that my vision was shared and celebrated.
In those moments, I embraced life and its beauty,
with a glimmer that was just as colourful
as the art that connects us.*

DE SCHAATSERKES

2023

Alle gekheid op een stokje,
 een boom van een vent,
 de hoed ervoor afnemen,
 glad ijs,
 boter bij de vis doen,
 een blok aan je been,
 iemand in de arm nemen,
 als het hooi het paard volgt dan wil het gegeten
 worden,
 bij de pakken neerzitten,
 te veel hooi op je vork nemen,
 met de handen in het haar zitten,
 de pruik staat scheef,
 zwemmen als een vis,
 het ijs breken,
 twee handen op één buik,
 meisjes die bloemen dragen die mag je kussen,
 meer pijlen uit zijn boog hebben,
 de buikriem aanhalen,
 een appel met een ei vergelijken,
 als apen hoger klimmen willen dan ziet men vaak
 hun blote billen,
 als puntje bij paaltje komt,
 hoogmoed komt voor de val,
 in zijn wiek geschoten zijn,
 de appel valt niet ver van de boom,
 met de vinger nawijzen.

PAUL & MIET
2023

Het leven bestaat uit kleur,
liefde, gelach,
uit vallen en opstaan,
uit er zijn voor elkaar,
elkaar steunen en het beste willen. Gelukkig zijn,
ook al kan dat het volgende moment als een
bliksemslag verdwijnen.

Het leven is wat je ervan maakt, door weer en wind.
Als een vrouw haar man verliest,
Als een zoon zijn vader verliest,
Als een vader zijn zoon verliest.
Het leven telt vele wegen, en die wegen leiden je naar
onbekende paden. Vallen hoort bij opstaan,
en kleur hoort in ieders leven. En jullie liefste
mensen leven,
als nooit tevoren.

Blijf kleur geven. Trots.

*Life is made of colour,
love, laughter,
of falling and getting back up,
of being there for one another,
supporting each other and wishing the best. Be happy,
even if you know that the moment will disappear
in the blink of an eye.*

*Life is what you make of it, through rain and wind.
When a woman loses her husband,
when a son loses his father,
when a father loses his son.
Life counts many paths, and those paths lead you
to unknown places. Falling belongs to rising,
and colour belongs in every life. And you, dearest
people, live
as never before.*

Keep giving colour. Proudly.

ONS SJOEKE
2024

Vrienden die gek zijn, daar houd ik van.
Zo zijn ze bij mij allemaal.
We lachen, we houden van het leven
en genieten er dan ook in elke vorm van.
Het leven zijn wij. En zo zal het nog lang zijn.
Een klein landschap, een teken van vriendschap.

*Friends who are crazy — that's what I love.
That's how they should be, all of them.
We laugh, we love life,
and enjoy it in every form.
Life is being free. And as long as we are,
a little landscape, a symbol of friendship.*

ONS SJOEKE

THE WALK OF AN ARTIST
2024

The walk of an artist.
Men wandelt zo grappig.
Wandelen en kijken
Details nemen je mee, in dit werk op een wandeling.
Kunst en kleur bevinden zich vaak recht voor je
neus

The Walk of an Artist
People walk so strangely.
Walking and looking,
taking in the details along the way,
in this work, on a walk.

Art and colour are often
right in front of your eyes.

DE WIJNPLUK

2024

Voor een familie die het leven omarmt

met warmte, humor en eindeloze positiviteit, heb ik dit schilderij gemaakt: 'De Wijnpluk'. Deze mensen weten als geen ander dat het leven vol hoogte- en dieptepunten zit. Soms brengt het vreugde, soms verdriet, en af en toe moeten we loslaten wie ons dierbaar is.

Dit werk is voor hen, als herinnering aan de kracht van kleur en het leven dat altijd doorgaat. Ik hoop dat het hen doet glimlachen, dat het hen kracht geeft in moeilijke tijden en dat het hen eraan herinnert hoe je het leven tegemoet moet treden – met een open hart, een lach op je gezicht, zoals anderen hen hebben geleerd.

De Wijnpluk is een viering van het leven, chaos en vrolijke momenten. Stel je een oogstdag voor, vol zon, druiven, en mensen die er hun eigen feest van maken. Kijk goed, en je ontdekt verhalen: een mannetje dat vrolijk in een boom is geklommen, een vlieger verstrikt tussen de takken, en een koppeltje dat zich in een kar heeft genesteld, omringd door appels die er eigenlijk in hadden moeten liggen. Het is een tafereel vol speelsheid en licht absurditeit – precies zoals het leven soms is.

Laat je meevoeren door de details, verdwijn in de kleuren, en geniet van de gekkigheid die in elk hoekje te vinden is. Elk stukje van dit schilderij nodigt je uit om te ontdekken, te glimlachen en stil te staan bij het moment. Want dat is wat het leven is: een aaneenschakeling van onverwachte momenten, die je dichterbij het leven brengen, je doen glimlachen en genieten.

The Grape Harvest is a celebration of life, chaos, and joyful moments. Imagine a harvest day, filled with sunshine, grapes, and people creating their own celebration. Look closely, and you begin to discover unexpected details: a little man cheerfully climbing a tree, a kite caught between the branches, and a little couple nestled together, surrounded by apples that seem to have found their way into the scene. It is a tableau full of playful, light-hearted absurdity - precisely what life sometimes is. Let yourself get lost in the details, wander through the colours, and enjoy the madness hidden in every corner. Every little part of this painting invites you to discover, to smile, and to pause in the moment. Because that is what life is: a collection of unexpected moments that bring you closer to life, make you smile, and make you enjoy it.

DE WIJNPLUK

LA MEMOIRE DE
MARTHE
2025

De gedachten die geen steek houden
opstijgen en dalen zoals ballonnen,
de wereld moeten omvatten,
vol vragen zitten
Hoe kan men denken dat wij een objectieve soort
zijn?

de wereld willen begrijpen
terwijl er tegelijk mensen lijden
Als we nu allemaal met stokbroden - baguettes
de wereld veroveren?
geen hazen en vossen,
maar vissen worden gevangen?

Men loopt men lacht en snapt enkel zichzelf
elke tijdseenheid elk land draait
rond zijn eigen as

iedereen denkt het te weten
iedereen met een geweten?
Blijf maar dansen en draaien,
zodat de wereld kan opklaren.

*Thoughts that refuse to stand still,
rising and falling like balloons,
trying to hold the whole world,
full of questions.
How can we ever think of ourselves as objective be-
ings?*

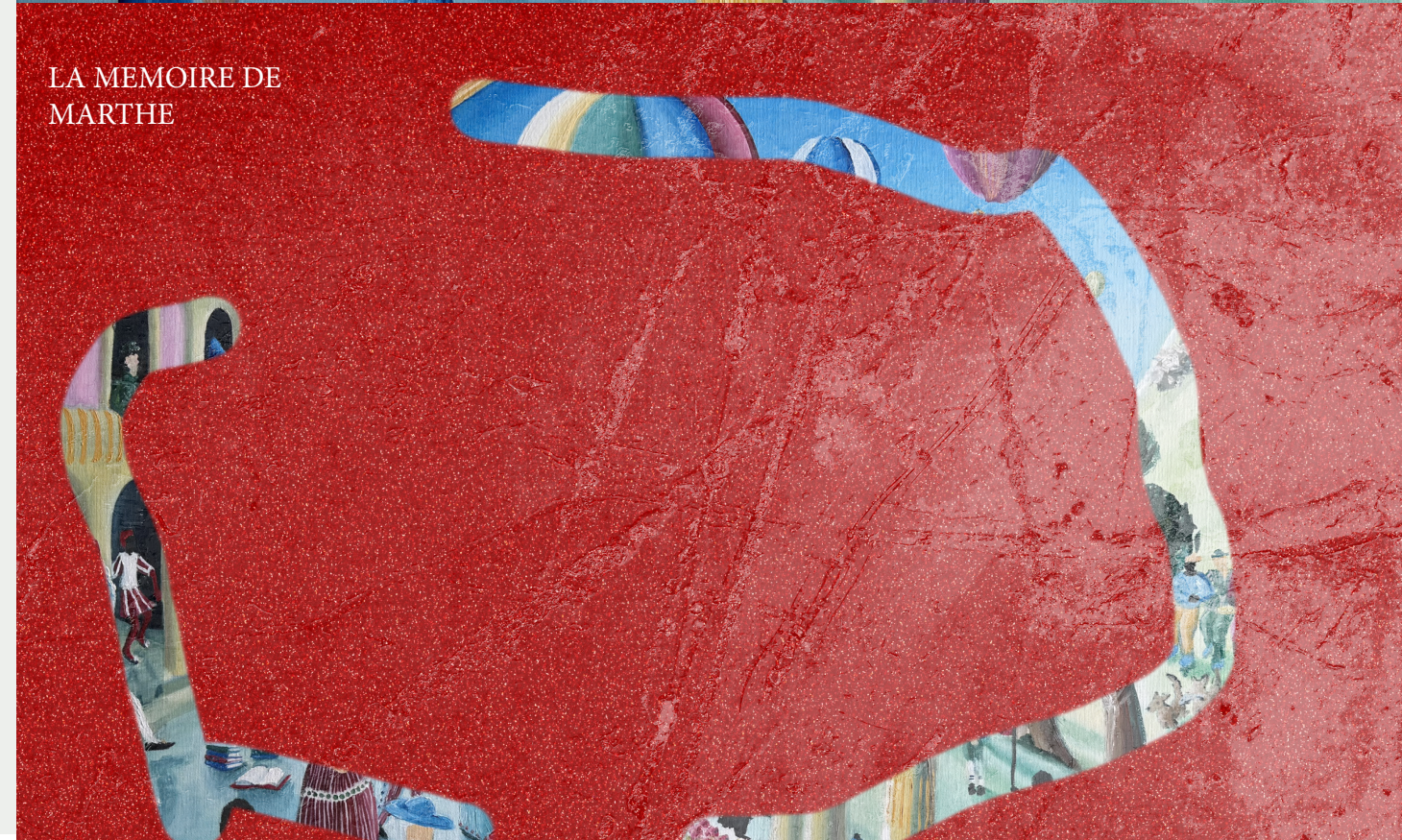
*Wanting to understand the world,
while at the same time causing one another pain.
Have we conquered the world already,
armed with nothing but baguettes?
We shoot, we fight,
and yet the fish are still caught.*

*We walk, we laugh, we barely understand ourselves.
Every time zone, every country turning
around its own axis.*

*Everyone thinks they know.
Everyone has an answer.
Keep moving, keep turning,
so the world can keep turning too.*

LA MEMOIRE DE
MARTHE

KOEKOEK
2026

Barsten in de muren
om stiekem door te piepen, te koekeloeren
om de geur van zelfgemaakt plezier te ruiken
te proeven
rond te dragen, zoals enkel Bourgondiërs dat
kunnen.

Smaken en strepen die over elkaar heen huppelen
dansen
van elkaar wegdraaien

Tot in de vroege uren.

Een massa aan vrienden
die lachen en dansen

Toch zo van belang om de eigen broden te wassen.

Dus ieder persoon
zijn eigen smaak
zijn eigen strepen om op te staan

Doet die ramen open

Sla gaten in de muren

Geniet met volle teugen van uw strepen, uw verhaal
Koekeloer naar de toekomst daar?

*Cracks in the walls
to let whispers through, to let laughter escape
to breathe in the scent of homemade joy
to savour it
to carry it with you, as only Burgundians know
how.*

*Flavours and stripes leaping over one another
dance*

twist and turn

Until the early hours.

A crowd of friends

laughing and dancing

Yet each one so intent on tending to their own.

So every person

has their own flavour

their own stripe to stand by.

Open those windows

Let the laughter spill through the walls

Savour every inch of your stripes, your story.

Look towards what lies ahead.

KOEKOEK

LE VENT JAUNE
2026

Badend in geel
Het zand opgeheven

Zweven de ballonnen
Houden ze stilstand
Komen ze aan de grond

Om rond te draaien
Om vooruit te kijken
De stem te verheffen
terwijl de wind ze vervaagt
Tot je enkel de kleuren ziet
Je ogen tot fijne spleetjes knijpt
De zon op je huid voelt branden
Het zand op je lippen proeft

Dat is de wind die je moet proeven

*Bathed in yellow,
the sand rises.*

*The balloons drift,
hovering still,
before coming back down to earth.*

*Turning around,
looking ahead,
raising your voice
as the wind begins to fade,
until all you see is colour.*

*You blink against the fine grains,
the sun burns against your skin,
the taste of sand lingers on your lips.*

*That is the wind
you must learn to taste.*

LE VENT JAUNE

DE VARENDE
LUCHTBALLONNEN
2026

“Woorden - daden
omarmd in kleur
vliegen nu
de leegte in
dansend met de wind.
Water - ballonnen
trotseren de zee
peddelend
hopend
Stijgen ze op?
Vliegers losgelaten
omdat omarmen niet kan
en brieven meenemend
naar een ander heelal.
Dus lachend
en gierend
zoals de dans ons leerde,
zwaaien we uit.
Een laatste draai, een dans. Vaarwel

*Words — deeds
wrapped in colour
now fly
the emptiness within
dancing with the wind.
Water — balloons
defying the sea
delicate
hopeful.
Do they rise?
Birds released
because an embrace cannot
and letters carried
to somewhere else entirely.
So laughing
and giggling
as the dance taught us,
we wave goodbye.
One last turn, one last dance. Goodbye.*

DE PRALINE ZOEKERS
2026

In de vroege jaren 30
omgeven door rust
vertoefden ons Mémé en tante Cécile
op t platteland, omstreeks Poperinge:

De heuvels van Frankrijk in de verte
Een brandende zon
Het huisje van hun tante
die vooral slapen kon

Eens haar ogen dichtvielen
houden ze naar de kasten
op zoek naar t goddelijke
te vinden in chocolade.

Zo zaten ze daar verlekkerd
met hun chocola
Een vreugdesdans in het midden van de jaren 30
daar.

*In the early 1930s,
surrounded by peace and quiet,
Mémé and Aunt Cécile spent their days
in the countryside, around Poperinge:*

*The hills of France in the distance,
a blazing sun,
the little house of their aunt,
where they could simply rest.*

*Once her eyes grew heavy,
they would search through the cupboards,
looking for something sweet,
something hidden in chocolate.*

*And so they sat there, content,
with their chocolate,
a joyful dance in the heart of the 1930s,
there.*

DEPRALINE ZOEKERS

A FINAL WORD

Thank you for taking the time to look through my work.

I've always admired how a single painting can make people stop, think, smile, or remember something they hadn't thought about in years. That's what I hope my work can do.

Every painting starts long before I pick up a brush. I usually have a clear image in my mind—an idea, a feeling, or a story that I want to bring to life. I don't paint to discover what the artwork will become; I paint because I already know what I want to say. The challenge is finding the right colours, textures and details to make that vision feel real.

While every piece has its own meaning for me, I never expect people to see exactly what I see. Once a painting leaves my studio, it becomes something personal to whoever is standing in front of it. Two people can look at the same artwork and take away completely different emotions or stories—and I think that's one of the most beautiful things about art.

To me, a painting isn't meant to explain itself. It's meant to leave space. Space to wonder, to recognise something familiar, or simply to feel.

If one of these pieces stayed with you, even for just a moment, then it has already done what I hoped it would.

